

دهنگی پیغمبهری خودام بیست - صلی الله علیه وسلم - ههستم کرد لاوازییهکی تیدایه بههوی برسیتیهوه، ئایا هیچ شتیکت له لا ههیه؟ ووتی: بهلی

ئه نهس ده لیت: ئه بو ته لحه به ئوم سولهیمی ووت: دهنگی پیغمبهری خودام بیست - صلی الله علیه وسلم - ههستم کرد لاوازییهکی تیدایه بههوی برسیتیهوه، ئایا هیچ شتیکت له لا ههیه؟ ووتی: بهلی، چند پارچه نانیکی له جو هینا، وه کیک له سه ریوشه کانی له سه ری لادا و نانه کانی پی بهسته وه، و پاشان خستیه ژیر جلکهی سه ره وه م وه به شیکی منی داپوشی، پاشان منی نارد بو لای پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم -، منیش (واته ئه نهس) پیغمبهری خودام بینی که له مزگهوت دانیشتیوو، وخه لکی له گه لدا بوو، له نزیکانه وه وه ستام، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - فرمووی: «ئبو ته لحه تووی ناردوو؟»، و وتم: بهلی، فرمووی: «بو خواردنه که؟»، و وتم: بهلی، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - فرمووی: «ههستن»، ههستان و منیش له پیشانه وه بووم هه تاوه کو هاتم بو لای ئه بو ته لحه و پییم ووت، ئه بو ته لحه ووتی: ئه ی ئوم سولهیم، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - هاتوو له گه ل خه لکی، وهیج خواردنیکمان نییه پیشکه شیان بکهین؟ (ئوم سولهیم) ووتی: خودا و پیغمبهره که ی ده زانن، ئه بو ته لحه ده رچوو هه تاوه کو گه یشت به پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - له گه لیدا هات هه تاوه کو هاتنه ژووره وه، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - فرمووی: «ئه ی ئوم سولهیم، ئه وه ی له لاته بهینه»، ئه ویش نانه که ی هینا، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - فرمانیکرد به وه ی نانه که پارچه بکریت بو به شی بچووک، و ئوم سولهیم کونده یه ک له چهوری کرد به سه ریدا - به سه ر نانه که دا بو ئه وه ی بیته نانه و لاو -، پاشان پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - ئه وه نده ی فرموو سه بارهت - به خواردنه که - که خوی گه وره بیه و پت، پاشان فرمووی: «پروخسه ت بده به ده که س»، ئه ویش (ئبو ته لحه) پروخسه تی پیناندا و خواردیان هه تاوه کو تیر بوون و ده رچوون، پاشان فرمووی: «پروخسه ت بده به ده که س»، ئه ویش (ئبو ته لحه) پروخسه تی پیناندا هه تاوه کو هه موویان خواردیان، وخه لکه که حه فتا بو هه شتا که س ده بوون. [متفق علیه]. وه گیرانه وه یه کدا: «به رده وام ده که س ده هاتنه ژووره وه و ده که س ده رده چوون هه تاوه کو هیچ یه کیک نه ما نه یه ته ژووره وه، و خواردی هه تاوه کو تیر بوو، پاشان ئه وه ی مابوو وه - له خواردنه که - کۆبکرده وه و وه کو خوی بوو کاتیک خواردیان - که می نه کردبوو -». وه گیرانه وه یه کدا: «ده که س ده که س لیان ده خوارد، هه تاوه کو هه شتا که س لیان خوارد، پاشان پیغمبهر - صلی الله علیه وسلم - خواردی له پاش ئه و خواهن ماله که ش لیان خوارد، و زیاده یشی لی مایه وه». وه گیرانه وه یه کدا: «ئه وه نده مایه وه به شی دراوسیکانیان لیدا». وه گیرانه وه یه کدا له ئه نه سه وه - ده لیت: «هاتم بو لای پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - پروژیکیان بینیم دانیشتیوو له گه ل هاوه لانی، و سکی - به په رۆیه ک - به سه تبووه وه، به هاوه لانییم ووت: بوچی پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - سکی به سه تبووه ته وه؟ ووتیان: له برسیتیدا، منیش چووم بو لای ئه و ته لحه، که هاوسه ری ئوم سولهیمی کچی میلحانه، و وتم: ئه ی باوکه، پیغمبهری خودام بینی - صلی الله علیه وسلم - سکی به سه تبووه ته وه - به په رۆیه ک -، پرسیارم له هاوه لانی کرد، ووتیان: بههوی برسیتیه وه، و ئه بو ته لحه هات بو لای دایکم - ئوم سولهیم دایکی ئه نه سه -، ووتی: ئایا هیچ شتیکت هه یه - بو خواردن -؟ (ئوم سولهیم) ووتی: بهلی، چند پارچه یه ک له نان و خورمام هه یه، ئه گه ر پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - به ته نها بیته بو لامان برسیتیه که ی نامینیت - تیر ده بیته -، به لام ئه گه ر که سکی تر له گه لیدا بیته ئه مه که مه بو یان و پاشان «ته واوی فرمووده که ی باسکرد».

مانای فرموده که: پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- زۆر برسی بوو، ئەبو تەلحە بەمە زانی ئەمیش بەهۆی لاوازی دەنگی پیغمبەرەو -صلی الله علیه وسلم-، بۆیە حالی پیغمبهری خودای -صلی الله علیه وسلم- بۆ ئوم سولهیم باسکرد وپرسیاری لیکرد: ئایا هیچ شتیک لە خواردنمان هەیه؟ ئەویش (ئوم سولهیم) ووتی: بەلێ، ئەوەندەمان هەیه که برستی پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- نەمیتت؛ بۆیە چەند پارچەیهک لە نانی جوێ دەرھێنا، وپاشان بەکێک لە سەرپۆشەکانی لەسەری لادا وناوەکانی پێ بەستەو، وپاشان خستیە ژێر جلکە ی ئەنەسی کوری، کاتیک ئەنەس هات بۆ لای پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- وئەو لە نێوان ھاوھەلان دانیشبوو، لە نزیکیانەو وەستا، پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- پێی فرموو: «ئەبو تەلحە تۆی ناردوو؟»، ووتی: بەلێ، فرمووی: «بۆ خواردنەکە؟»، وانا ئایا بۆ داوھتکردنی ئیمە بۆ خواردنیک تۆی ناردوو؟ ووتی: بەلێ، ئەنەس نەیتوانی خواردنەکە راستەوخۆ پێشکەشی پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- بکات؛ چونکە ھاوھەلکی زۆر لەگەڵیدا بوون وئەویش دەیزانی لە خووی پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- ئەو بوو که بە تەنھا خواردنی نەدەخوارد دوور لە ھاوھەلانی ئەگەر خواردنیک بۆ بھێندرایە یان داوھت بکرایە، ئەویش -ئەنەس- ووتی: بەلێ؛ بۆئەوێ بە تەنھا ھەستیت بۆ خواردنەکە لە مائی ئەبو تەلحە که میردی دایکی ئەنەس، لەو کاتەدا: پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- بە ھاوھەلانی فرموو: ھەستن، ھەموویان ھەستان؛ ئەنەس ووتی: من لە پیشی ئەوانەو بووم، ولە گێرانەو ھەیکدا: دلتنگ بووم چونکە خەلکانیک زۆر لەگەڵی هاتن. ئەنەس دەلیت: ئەمەم باسکرد بۆ ئەبو تەلحە، ئەویش ووتی بە ئوم سولهیم: پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- خەلکی لەگەڵ خۆیدا ھیناوە وئەو ھەندە خواردنمان لە لای پیغمبەرەکانمان بکەین؟ ئوم سولهیم ووتی: خودا پیغمبەرەکی دەزانن. وەکو ئەو وایت زانی پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- ئەم کارە بە ئەنقەست ئەنجامداو بۆئەوێ کەرامەت وریزلیتانی دەرکەوتت لە زۆربوون و بەبەرەکەت بوونی خواردن وئەمیش لە نیشانە ی زبەرەکی وھۆشیاریەتی -پەزای خۆی لیبیت-، ئەبو تەلحە رویشت ھەتاوھەگەیشت بە پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم-؛ بۆیە لەگەڵ ئەبو تەلحەدا ھاتە ژوورەو و فرمووی: (خواردنەکە بھینە)، ولە گێرانەو ھەیکدا: ئەبو تەلحە پێشوازی لیکرد ووتی: ئەی پیغمبهری خودا جگە لە پارچە نانیک زیاتر ھێچی ترمان نییە که ئوم سولهیم ئامادە ی کردوو، ولە گێرانەو ھەیکدا: ئەبو تەلحە ووتی: تەنھا پارچە نانیک وھەرەھا لەگەڵ چەند خورمایەک ھەرەوھە کو لە سەرەتای گێرانەو ھەیکدا ئوم سولهیم باسکرد، ئەویش -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: (خۆی گەرە بەرەکەتی تێدەکات)، ولە گێرانەو ھەیکدا: ئەبو تەلحە ووتی: ئەی پیغمبهری خودا من ئەنەس نارد تەنھا بۆئەوێ تۆ داوھت بکات وئەو ھەندەمان نییە که ئەو ھەموو خەلکە تێر بکات که من دەبینم، فرمووی: (پرو ژوورەو خۆی گەرە بەرەکەت دەخاتە نێو ئەو خواردنە ی لە لاتە). کاتیک پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- چوو ژوورەو فرمووی: (ئەو خواردنە ی لە لاتە بھینە ئەی ئوم سولهیم)؛ ئەویش نەنەکی ھینا، وپیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- فرمانیکرد بەوێ نەنەکی پارچە پارچە بکریت، وپاشان ئوم سولهیم ھەندیک چەوری ئازەلی کرد بەسەریدا بۆئەوێ بییت بە نەنەو، پاشان پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- ئەو ھەندە ی خۆی گەرە بھووت فرمووی بەسەر خواردنەکەدا: وانا نزای کرد بۆئەوێ خۆی گەرە بەرەکەت بکاتە نێو ئەو خواردنە کەمەو. ولە گێرانەو ھەیکدا: دەلیت: (ئەو - کوندەبەم- ھینا که چەرەبەکی تێدا بوو؛ پاشان -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: (بسم الله اللهم أعظم فيها البركة) واتە: (بە ناوی خۆی گەرە؛ خۆی بەرەکەتی زۆر بییت)، پاشان فرمووی: (پروخسەت بەدە بە دە کەس)، ئەویش (ئەبو تەلحە) پروخسەتی پێیاندا و خواردیان ھەتاوھە کو تێر بوون و دەرچوون، پاشان فرمووی: (پروخسەت بەدە بە دە کەس دەبوون. [متفق علیه] ولە گێرانەو ھەیکدا: بەردەوام دە کەس دەھاتنە ژوورەو و دە کەس دەرەچوون ھەتاوھە کو هیچ یەکێک نەما نەبەتە ژوورەو، پاشان ئەو ی مابوو وە -لە خواردنەکە- کو بکەو و وەکو خۆی کاتیک خواردیان -کەمی نەکردبوو-. ولە گێرانەو ھەیکدا: دە کەس دە کەس لێیان دەخوارد، ھەتاوھە کو ھەشتا کەس لێیان خوارد، پاشان پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- خواردی لە پاش ئەو وخواوەن مائەکەش لێیان خوارد، وزیادەیشی لێ مایەو. ولە گێرانەو ھەیکدا: ئەو ھەندە مایەو بەشی دراوسێکانیان لێیدا.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

